

Ο ΜΕΡΑΚΛΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Ἐτησίως δρ 5
Ἐξάμηνος > 3
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Ἐτησίως φρ. 6
Ἐξάμηνος > 4

ΕΤΟΣ Α΄ ΜΑΡΤΙΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ — ΠΑΡΑΠΟΝΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ἀφορῶσαι κρίσεις,
γνώμας περὶ διαφόρων ζητημά-
των ἢ ποιήματα δημοσιεύονται
δε ρεῖν. Ἐπίσης καὶ τὰ παράπονα.

ΕΝ ΜΙΤΥΛΗΝῃ 1913

Διευθυντῆς Β. ΔΙΑΚΟΠΟΥΠΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὀδὸς Χατζῆ Γεωργίου Βούσι

ΣΤΟΝ ΣΕΦΚΕΤ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΣΙΚΗ ΜΕΡΑΚΛΗ

Γιὰ σοῦ μωρὸ Σεφκέτ πασᾶ μὲ τὰ παχὰ τὰ λόγια
ποῦ κάθε μέρα ἔχτιζες ἀνώγια καὶ κατώγια,
διετυμπάνιζες παντοῦ θὰ κόνης καὶ θὰ δεῖξης
καὶ πῶς τὴν ἡμισέληνον στὴν Ἀκρόπολι θὰ μπέξης
καὶ τὸν καφέ σου θὰ πινες μέσα εἰς τὰς Ἀθήνας
καὶ τεμενὰ θὰ σοῦκαμε ὁ τάδε καὶ ὁ δεῖνας.
Μὰ τώρα, πῶς κατήντησες; περίγελος νὰ γείνης
καὶ τὴν εἰρήνη μοναχὸς μὲ τοὺς ἐχθροὺς νὰ κλείνης!
Ἐσὺ, Καμήλ δὲν ἀφίσεις, εἰρήνη γιὰ νὰ κλείση
μὲ τὴν πιστόλα ἠνάγκισες τ' ἄφῃσι του ν' ἀφήση.
Τὸν ἄλλο σου συνέταιρον ταρταρῖνον Ἐμβέο βέη
φονέω; ἐδιέταξες ν' ἀναλάβῃ χροῆ,
καὶ τὸν Ναζήμ ἐρόνευσε μέσα στὸ ὑπουργεῖον
καὶ μεταβάλλτε αὐτὸ σωστὸ νεκροταφεῖον.
Εἰς τὸς Δυνάμεις φώναζες πῶς πόλεμος θὰ γείνη
διότι οἱ Νεότουρκοι δὲν θέλουν τὴν εἰρήνη.
Ἄχ! πῶς ἀλλάζουν οἱ καιροὶ Μεγάλε μου Βεζύρι,
οἱ φίλοι νὰ σοῦ δίνουνε οἱ ἴδιοι τὸ σικτήρι.
Τώρα φ'ρὲ Βεζύρη μου, πῶς ἀλλάξες τὴν γνώμη
καὶ πῶς ἐμετεβλήθησαν αὐτοστιγμὲι οἱ νόμοι;

Βεβαίως θὰ ἐπτήριζες στὰ Γιάννενα ἐλπίδα
μὰ τώρα ποῦ ἐπλάκωσε καὶ κεί ἡ καταιγίδα
γι' αὐτὸ σοῦ ἦλθ' ὁ λογισμὸς φῆε μου στὸ κεφάλι
καὶ ἀντελίφθης μόνος σου τὸ ἴδιό σας χάλι,
μὰ οἱ ἄλλοι δὲν ἀφίκουνε ἐτοῦτο γιὰ νὰ πράξης
ἀκόμη ἐπιμένουνε τὴν γνώμη σου ν' ἀλλάξης.
Ἄς ἔχουν λίγ' ὑπομονὴ καὶ τώρα στὴν Ταλιτάτσα
θὰ τοὺς περάσ' ὁ Διάδοχος ὅλους εἰς τὴν παλάντζα
καὶ τὸν στρατὸν αὐτοστιγμὲι στὴ Πόλι θὰ διευθύνῃ
μὲ τοὺς αὐθάδεις καὶ θρασεῖς νὰ κλείση τὴν εἰρήνη,
κα' ἐκεῖ εἰς τὴν ἈγιάΣοφιᾶ εὐθὺς Σιαυρὸν θὰ στήση
καὶ ἡ γαλανόλευκος ψηλὰ νὰ κυματίση.

Λοιπὸν καλὴ ἀντάμωσι Βεζύρη μου Μεγάλε
καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀπ' τὸν νοῦ σου βγάλε.

Ταῦτα μένω ὁ ΜΕΡΑΚΛΗΣ
φύλαξ τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς

Πολίτης Μυτιληνῶς
κάθε γέρος κάθε νιός.

Πολίτης Ἑλλήν ἔγερνα
τῆς νέας ἐποχῆς
θὰ βδαίνω πότε Δήμαρχος
καὶ πότε βουλευτής.

Θ' αφήσω τὸ μπακάλικον
βελούδα θὰ φορέσω
γάντια γλαντέ, φουκὸν καὶ κλάκ
καὶ ὅτι ἤμπορέσω

Πολιτὴς Ἕλληνα ἔγεινα,
ὦ τί χάρις μεγάλη!
Θ' ἀρχίσω νὰ μονομαχῶ
μὲ Θεοτόκη Ράλλη.

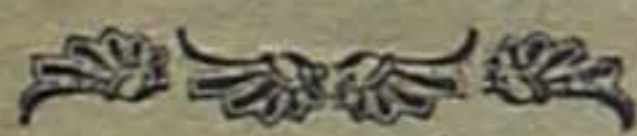
Θὰ μπλέξω εἰς τὰ κόμματα
κι' αὐτὸν τὸν Βενιζέλον.
Εἶμαι Ρωμῆος τρικυδέρτης
τὸ λέγω καὶ τὸ θέλω.

Ἔνα Μπιζάνι τρόμαξο
ὡς τόσο γιὰ νὰ πάρῃ
ποῦ μιὰ γροθιά μου θάφθανε
ἀμέσως νὰ τρυμπάρῃ.

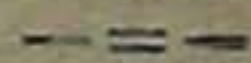
Καὶ χάνει χρῆσιμον καρὸν
μὲ Γρέυ καὶ Πουαγκαρὸν,
καὶ εἰς τὸ γλέντι τῶριξε
τὸ πόκερ καὶ τὸν λατκενέ.

Κ' ἀφίνε: ἕνα «Χαμηδιέ»
ἔλα νὰ βομβαρδίζῃ
ποῦ πότ' ἔδω καὶ πότ' ἔκει
ἀέρα κοπανίζε:

Κ' ἔτσι: κ' ἐγὼ δὲν ἤμπορῶ
τὴν κάλπη μου νὰ βγάλω,
νὰ γίνω βλαχοδήμαρχος
καὶ μ' ἄλους νὰ τὰ βάλω.

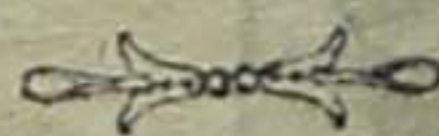
Μᾶς ἦλθε κι' ἡ Σαρακοστή
μὲ νήστια καὶ μὲ προσευχή.

Μᾶς ἦλθε κι' ἡ Σαρακοστή μὲ σκόρδα μὲ κρεμύδια
μὲ ὄσπρια μὲ θαλασσινὰ μὲ χάβαρα καὶ μύδια.
Ἄρχισε ἡ προσευχή, μαζὺ καὶ ἡ μετάνοια
καὶ προσηλώνουμε τὸν νοῦν ψηλὰ εἰς τὰ οὐράνια.
Μὰ ἀπ' τὴν νήστεια τὴν πολλὴ καὶ ἀπὸ τῆς μετάνοιας
γινήκαμε μωρὰ παιδιὰ σὰν ξύλινα ρουκάνια.
Στ' ἀνάθεμα τέτοια ζωὴ, δὲν θέλω γὼν νὰ γιάσω
γιατὶ ἀπ' τὴν πείνα τὴν πολλὴ τὸ φῶς μου θὲ νὰ
|χάσω

ὄλο ταχίνη, ταραμὺ τὰ μάτια μου τσιμπλιάσαν
ὡς καὶ τὰ πόδια μου αὐτὰ τὴν δύναμι ἐχάσαν
καὶ δὲν μπορῶ ὁ δυστυχὴς διόλου νὰ περπατήσω
μὲ τὴν γυναῖκα, βρεῖ παιδιὰ, κοντεύω νὰ χωρίσω

γιατὶ ἀγριεμένη μὲ θορεῖ καὶ λέει ἀπ' τὸ μεθῶσι
πῶς εἶν' ἡ ἀδυναμία μου γι' αὐτὸ θὰ μὲ χωρίσῃ.
Για νὰ μὴν πάθω τὸ λοιπὸν τέτοιο μασκαράληκα
για τὴν νηστεία στὸ ἔξῃ; δὲν δίνω μεταλήνη.

Καὶ περὶ «Χαμηδιέ» ὡς εἴπωμεν ὀλίγα
ποῦ τριγυρνᾷ μονάχο του σὰν ζαλισμένη μυῖγα

Καὶ πάλι τὸ «Χαμηδιέ» ὁ φοβερός ἀλίτης
γυρίζει μὲ τὴν θάλασσα σὰν ξημὸς σπογγίτης,
καὶ τ' ἀπροστάτευτα νησιά τρέχει καὶ βομβαρδίζει
καὶ μὲ τῆς κανονιὲς αὐτὲς ἀέρα κοπανίζει.
Καὶ τὸ Δυροῦχιον κροχθὲς ὁ ἀλίτης ἐμβουβάρησε
καὶ στὰ Ἰταλικά τὰ ὕδατα ἀμέσως τὰ ποιμάρισε
γιατὶ δὲν ἔχει δύναμι καὶ τόλμη νὰ καθίσῃ
καὶ τὰ θαλασσοπούλια μὲ ν' ἀντιιετωπίσῃ,
μὰ ἂν τὸ φέρον ἡ ὄργη κ' ἡ τύχη καμινὰ μέρη
ἀφεύκτως θὲ νὰ τιναχθῇ ψιλά εἰς τὸν ἀέρα.

Πῶς ἡ πολυτέλεια καὶ τὰ πτερὰ
ἀάνουν τὸν ἄνδρα φουκαρᾷ

Καὶ διὰ τὴν πολυτέλεια ὀλίγα θὰ μιλήσω
καὶ εἰς τὰς Κυρίες χρεωτῶ συγγνώμην νὰ ζητήσω.
Ἔρχομαι φίλοι νὰ σῶς πῶ γιὰ τῆς πολυτελείας
μὰ τρέμω μὴ μὲ πνέξουνε τῆς μόδας ἡ κυρίες.
Αὐτὲς ποῦ βάζουν στὰ πτερὰ καὶ στὸ κεφάλι γλάστρες,
κι' ἄλευρι εἰς τὸ πρόσωπον κι' ἡ μαχῶρες γίνονται ἄσπρες.

Γιατὶ εἶνε ἡ κυρὰ
μεγάλῃ καπιλλιέρα
καὶ τὴ γεμίζει μὲ πτερὰ
γιὰ νὰ τῆς φερνῇ ἀγέρα.
σὰν κόττα τὴν ἐνόμισα
πῶς θὰ φωνίξῃ κλόσσα
θταν φωνάξῃ τὸ κλοῦ κλοῦ
κι' ἀνοίγῃ τὰ πτερὰ τῆς
πάντα κυτάξῃ: καὶ ἄλλοῦ
μὴ χάσῃ τὰ παιδιὰ τῆς

Σκέψις καὶ παράδειγμα

Σκεφθῆτε καὶ ἐγκρίνετε
νέες ἡ πολυτέλεια
γίνεται ἡ αἰτία
καὶ μένετε ἡλεῦθερες
καὶ εἶνε ἄμαρτια.

Μὲ τὰ λουσα π' ἀγαπᾶτε
καὶ ὁ κόσμος σᾶς φαθάτε
τὰ πτερὰ εἰς τὰ καπέλλα
σᾶς δηλῶ πῶς εἶνε τρέλα.

κι' ἢ μεγάλες φαντασίες
καταστρέφουν τῆς οἰκίης.
Εἰς τὸ πρόσωπον ἀλευρι
δὲν μᾶς λέτε τί γηρεύει;

Σκέτα φοροῦν ἢ λόρδισες φορέματα καπέλλα
καὶ δι' αὐτὸ ἔχουν τὸν παρᾶ γιατί μισθύν τὴν τρέλλα.
Βλέπετε κι' ἢ βασίλισσα πῶς σκέτα πάντα βάνει
καὶ φέρνει τὸ παράδειγμα σ' ἕκαστη τί νὰ κάνη.

(Ακολουθεῖ)

I. Καραγιαννάκης Κρής ὄπλαρ.

Μερικὰ γιὰ τὸ Πλωμάρι
πούχει λεβεντιὰ καὶ χάρι.

"Ὅ,τι κι' ἂν εἶπω βρὲ παιδιὰ καὶ γὼ γιὰ τὸ Πλωμάρι
δὲν θὰ μπορέσω νὰ σᾶς πῶ τὴν ἰδική του χάρι.
Ἔχει λεβέντες εὐμορφους λεβέντες παλληκάρια
καὶ εἰς τὰς μάχας τῶδειξαν πῶς εἶνε λεοντάρια
καὶ ἂν φανῆ περίστασις ἀνοίγουν τὸ πουργί τους
τὴν συνδρομὴν προσφέρουνε μὲ ὄλη τὴν ψυχὴ τους
Κρίμας, νὰ μὴν εἶμαι καὶ ἐγὼ ἕνας Πλωμαρίτης
νὰ ἐγινώμουν σήμερον Μέγασ Ἀχιμανδρίτης,
νὰρχεται κόρη παχουλή νὰ μοῦ γηρεύη συμβουλή
νὰ μοῦ φιλεῖ τὸ χέρι κ' ἐγὼ φιλόνας μὲ χαρὰ
τὰ μάγουλα τὰ παχουλά νὰ τὴν γηρεύω ταίρι.
Καὶ γυναῖκες σὰν τὰ κρίνα νὰ μοῦ λένε γέροντὰ μου
ἔχω αὐτὰ ἔχω κ' ἐκεῖνα καὶ νὰ κάθωνται κοντὰ μου
κι' ὄχι τὴν πέννα νὰ κρατῶ χαρτί νὰ μουτζουρώνω
κι' ἀπὸ τὴν πείνα τὴν πολλὴ μανάχος νὰ λιγώνω.

ΘΕΑΤΡΟ ΚΥΠΡΙΟΥ—ΜΕΛΑΨΟῦ
ΤΟΥ ΛΕΒΕΝΤΗ ΚΑΙ ΚΟΜΨΟΥ

Μελαγχολία βρὲ παιδιὰ τὸν εἶχε καταλάβει
καὶ γήρευε ὁ Μερρακλῆς διασκέδασι γιὰ νάβρη.
"Ὅλους τοὺς δρόμους τριγυρνᾷ κι' ὄλα τὰ καφενεῖα
ἀλλὰ παντοῦ βασίλευε μεγάλη ἐγωνία.
Τότε ἐσιλογίσθηκε στοῦ Κύπριου νὰ τρέξῃ
ἴσως νὰ ἔβρῃ φίλον του χαρτιὰ μ' αὐτὸν νὰ πέξῃ
ἀλλὰ ἐκεῖ εὐρέθηκε κι' ὁ ἄλλος Μελαψὸς
ποῦ εἶνε νέος εὐμορφος συνάμα καὶ κομψὸς
ὁ δεύτερος συνέταιρος τοῦ Δ. τοῦ Κυπρίου
δηλαδὴ συνδιευθυντῆς τοῦ ἴδιου καφενείου
Ἔκει λοιπὸν διασκέδασε μὲ τσίπουρο, καφέδες,
μὲ τσάι μὲ γλυκύσματα καὶ μὲ ἀργιλέδες,
ὕπάρχει ὅμως βρὲ παιδιὰ κ' ἕνα θεατράκι
καὶ νὰ ξεχάσης ἢ μπόρεῖς λιγάκι τὸ μεράκι.
Ἔκει θ' ἀκούσης ἄσματα κι' ὠραίες κωμωδίες
ποῦ φαλλουν πολὺ εὐμορφὰ δὴ νόστιμες κυρίες.
Τί γέλοια! Τί διασκέδασις! δὲν εἶδα στὴν ζωὴ μου
ἐγέλασα μωρὲ παιδιὰ μὲ ὄλη τὴν ψυχὴ μου.
Ὁ Τζώρτζης ὁ ἠθοποιὸς δίδει τὰς παραστάσεις
κι' ἂν δὲν ὑπάγεις φίλε μου ἐξάπαντος θὰ χάσης.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ
ΣΥΝΑΜΑ Κ' ΗΓΕΜΟΝΙΚΟ

Κουρεῖον Ἀμερικανικὸ Ἀποίκου τοῦ Βασιλῆ
δοῦ ἐκεῖ συχνάζουνε ἄγνωστοι καὶ φίλοι.
Ἔχει καὶ τοὺς καθ' ἑπτάς του εὐμορφους καὶ μεγάλους
ποῦ μὲς τὴν Μιτυλήνη τέτοιους δὲν εἶδ' ἄλλους,
ἂν πῆς κ' ἢ πολυθρόνες του αὐτόματες γυρίζουν
καὶ τοὺς πελάτας αὐτοστιγμὴ ὑπάλληλοι ξυρίζουν.
Ἔκει λοιπὸν νὰ τρέξετε ὄλοι νὰ ξυρισθῆτε
κ' ὁ Μερρακλῆς σὰς βεβαιῶι πῶς θὰ εὐχαριστηθῆτε.

Τὸ Καλλιτεχνικὸν Σιδηρωτῆριον τοῦ Γεωργίου Μπούκη
ποῦ τὸ ὠμολογοῦν οἱ Ἕλληνες κ' οἱ Τούρκοι,
κολλάρα κι' ὑποκάμισσα ὠραία σιδερώνει
ποῦ κ' Εὐρωπαϊοῦ μηχανῆ τοῦτο δὲν κατορθώνει.
Κ' ἂν μένα δὲν πιστεύετε τρεχάτε γιὰ νὰ δῆτε
ἰδίους ὄμμασι ποῦ λέν, μόνοι σας νὰ πεισθῆτε.
Εἰς τοῦ Χατζῆ Γιαννίκου τὴν βρύσι κατοικεῖ
καὶ τὴν καρτέλλα ἔχει γραμμένη Ἑλληνική.

Ἰφάσματα ἐξαίσια καὶ στερεὰ ἂν θέλετε
στοῦ Στεφανοπούλου κατάστημα νὰ τρέχετε,
χρωματισμοὺς ἀναρρίθμητους κ' ἢ φτήνεια εἰν' μεγάλη
ποῦ σὶν κ' αὐτὴ ὁ Μερρακλῆς ἐδῶ δὲν εἶδε ἄλλη.

"Ὅποια γυναῖκα εἶν' αὐτὴ καὶ θεὸ νὰ φιγουράρη
νὰ τρέξῃ τὸ καπέλλο της ἀπὸ τοῦ Γασροῦ νὰ πάρῃ,
καὶ νὰναι πλέον σύγουρη ὅτι θεὸ θὰ γείνη,
κ' ὄλοι γι' αὐτὴν θὰ τρελλαθοῦν κανένας δὲν θὰ μείνη.

Ἄν θέλῃς ρωλόγια στερεὰ φίλε μου νὰ ἔχῃς
καὶ δι' αὐτὰ στὸ μάστορα καθόλου νὰ μὴ τρέχῃς
ἀπ' τὸν Πατρινόπουλον νὰ ὑπάγῃς ν' ἀγοράσῃς
καὶ νάσαι πλέον βέβαιος καθόλου δὲν θὰ χάσης.

"ὦ! τί σιδάλια εὐμορφα καὶ τί κομψὰ σκαρπίνια
σᾶς λέγω φίλοι μου, σωστὰ πῶς εἶνε φιγουρίνια.
Καὶ ὄλα αὐτὰ θὰ τὰδρετε, παιδιὰ μου στοῦ Χαδοῦλη,
ἐκεῖ ὄλοι παπουτσόνονται, ἀφεντικὰ καὶ δοῦλοι.

Γάλα καλὸ ἐξαίσιον
γιαοῦρτι δὲ θεσπέσιον

Ἄν θέλῃς φίλε μου νὰ εὐχαριστηθῆς γάλα καλὸ νὰ πιθῆς
στοῦ Διαλεκτοῦ τοῦ Νίκου τὸ μάγαζι νὰ μπῆς.
Μωρὲ τί γάλα εἶν' αὐτὸ καὶ τί γιαοῦρτι τρέλλα
μὰ καὶ τὰ δυὸ εἶνε γλυκὰ ὅπως κ' ἢ καραμέλλα
καὶ δὲν σοῦ δίνει πειὰ καρδιὰ φίλε νὰ σταματίσης
ἀλλὰ τὸν ἴδιο Διαλεκτὸν καὶ κείνον νὰ ρουφίσης.

ΑΡΓΙΛΕ ΚΑΦΕ ΝΑ ΠΙΗΣ
ΦΙΛΕ ΝΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΘΗΣ

Καφὲ καλὸ καὶ ἀργιλέ ἂν θέλῃς νὰ ρουφίσης
στὴ καφενεῖον ποῦ θὰ πῶ νὰ ἐμῶς νὰ καθῆσης,

και νασαι πλέον βέβαιος πως θα ευχαριστηθής
Δεν θα σου δείνῃ παιὰ καρδιά απ' ἐκεῖ νὰ σηκωθῆς.
Στοῦ Κατραμάδου τὸ λοιπὸν καφενεῖο νὰ υπάγῃς
καὶ φουσκωμένος ἀπὸ πιότᾳ ἀπὸ κεῖ μέσα θάδῃς,
καὶ ἔλα τὰ πιότᾳ πωλεῖ μόνον ἓνα μεταλλῆκι
γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τρέχετε στὸν Κατραμάδο τὸν ἀσίκι.

ΚΑΙ ΟΛΙΓΑ ΤΟΥ ΑΣΛΑΝΗ ΠΟΥ ΚΟΜΨΟΥΣΟΛΟΥΣ ΜΑΣ ΚΑΝΗ

Ἄμ' γιὰ τὸν Ἀσλάνη, βρὲ παιδιὰ, κανέναν τί νὰ γράψῃ
δπου μπορεῖ μαμάχος του δλους μας νὰ μᾶς ράψῃ.
Ὡς καὶ οἱ συντεχνιταῖ του κ' ἐκεῖνοι μολεγοῦνε
πὼς ἄλλον εἰς τὴν φαλλιδιά δὲν ἔμπροσθον νὰ δοῦνε
Τί σίχ! τί γούστο εἶν' αὐτὸ στὴν κάθε φαλλιδιά του
καὶ τί ὄρατο κέντημα ποῦ ἔχει ἢ βελονιά του.

Καὶ περιττὸ ἐθεώρησα δ, τι γιχυτόνε γράψω
διὰ τοῦτο ἀπεφάσισα αὐτοστιγμὴ νὰ πᾶψω.

Καλλιτεχνικὸν Σιδηρωτήριον
συνάμα καὶ Πλυτήριον
μὲ τίτλον ἢ Ἀναγέννησις
ποῦ τῷ παράσημοφόρῃσι
Ἑλληνικῆ Κυβέρνησις
Τὸ διευθίνει δὲ αὐτὸ Γ. Κωνσταντινίδης,
εὐθύς θὰ ἐνθουσιασθῆς
τὸν ἴδιον ἅμα εἶδης.
Ἄνωθεν καταστήματος
Ἰωάννου Καραθία
Ἐνοδοχείου ἐναντι: «Μεγαλὴ Βρεττανία».
Γιακῆδες ὑποκάμισσα
περντέδες σιδερώγει
ποῦ ἄλλος εἰς τὸν τόπο μας
τέτοια δὲν κατορθώνει
ἀκόμη καὶ τῶν κοριτσῶν τῆς προικεσκολλαρίζει
καὶ εὐγε νὰ φωνάξωμεν φίλοι τοῦ ἀξίζει.

Ἐνα ταξειδι Μερικλῆ
ποῦ τὸ ἐτρόμαξε πολὺ

Μὲ τὸ παπόρι: «Πελοπόννησος» τῆς Πανελληνίου
ἐκ Πειραιῶς ἀνεχώρησα 26 Ἰανουαρίου
Ἄπὸ τὸν Πειραιᾶ ἀνεχώρησα διὰ τὴν Μιτυλήνη
διὰ νὰ ζήσω ἡσυχος νὰ ζήσω ἐν εἰρήνῃ.
Στὸν δρόμον δμως εἶχαμε μία φοβερὴ φορτοῦνα
καὶ ἄρχισε τὸ πλοῖά μας τὸ κοῦνα κοῦνα κοῦνα.
Νὰ περπατήσῃ δὲν μπορεῖ νὰ βυθισθῆ κιντεῦει
νὰ τὸ ποδήσ' ὁ πλοίαρχος σ' ἓνα νησί γηρεῦει.
Μὲ τα πολλὰ τα βασάνα μὲ κίνδυνον κατώρθωσε
καὶ σ' ἓνα ἐρημόνησον τὸ πλοῖον μέσα ἔχωσε,
ἀλλ' ἢ τροφὲς ἐσώθησαν δὲν εἶχαμε νὰ φάμε
κι' ἀρχίσαμε οἱ δυστυχεῖς ὄλοι μας νὰ πεινᾶμε.
Ὁ πλοίαρχος διέταξε ν' ἀνοίξουν τὸ ἄμπαρι
καὶ ὁ λωστράμος ἀπ' ἐκ. ἰ ἀλεῦρι γιὰ νὰ παρῆ.
καὶ ἓνας ναύτης ἐφεδρος Γρακουμῆς Εὐαγγελος
αὐτὸς ἐγένηκε σὲ μᾶς σωτηρίας ἄγγελος.

Καὶ δὲς του πῆτες ἔφτανε στὴν μηχανὴ τῆς 57νι
κι' ἀπ' ἓνα δραμι καθενὸς ἀπὸ τὴν πῆτα δεῖνει
καὶ ἔτσι ἐσώθηκαμε ἀπὸ τὴν ἀσυτεία
καὶ ἔλαβε κι' ὁ φούρναρης κ' ἐκεῖνος τὰ πρωτεία.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ Ἡ ΜΑΛΛΟΝ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Νέα Σατυρικὴ ἐφημερίς τὴν Κυριακὴν θὰ φθάσῃ
ὅπου μὲ τὴν γλώσσα τῆς τὸν κόσμον θὰ χαλάσῃ.
Τὴν ἐβδομάδα μιὰ φορὰ προσωρινῶς θὰ ἐκδίδεται.
κ' ἔτσι δὲν φαίνονται πολλὰ τὰ γρόσα ποῦ θὰ δίδετε
ἀργότερα θὰ ἐκδοθῆ δύο τὴν ἐβδομάδα
ἕως νὰ μᾶς φέρουνε χαρτὶ ἀπ' τὴν Ἑλλάδα,
Τὸ φύλλον θὰ κυκλοφορῆ κάθε Κυριακὴ
διότι μᾶς τὸ ἀπήτησαν φίλοι μας μερικοί.
Θὰ εἶνε μία σάτυρα μὲ σύστημα ὅλως νέον,
δὲν λέμε πὼς κατάγεται ἀπ' αἶμα ἡμιθέων,
ἀλλὰ θὰ εἶν' ὁ σύντροφος τοῦ καθενὸς πολίτου
ποῦ δὲ θ' ἀφῆν' τὸ φύλλον μας ποτὲ ἀπὸ μαζύ του
καὶ «ΜΕΡΑΚΛΗΣ»

θὰ λέγεται τῆς νήσου Μιτυλήνης

δὲν πρέπει ἀναγνώστᾳ μου ἀδιάφορος νὰ μείνῃς,
ἀλλὰ μὲ γενναιότητα νὰ τὸν ὑποστηρίξῃς
ὅτι εἶσαι Ἕλληνας καὶ σὺ στὸν «Μερικλῆ» νὰ δείξῃς
Καὶ ὄλων τὰ παράπονα θὰ τὰ δημοσιεύῃ
οὔτε πεντάρα κανενὸς, φίλοι μου, νὰ γηρεῦῃ.
Καὶ ὅσ' ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ τὸ φύλλον γιὰ νὰ

[πέρουν
τὰς ἀγγελίαςτων εὐθύς δύνανται ν' ἀποστέλλουν
γιὰ νὰ δημοσιεύομεν αὐτὰς σὰς δωρεὰ
χωρὶς νὰ μᾶς πληρώνετε οὔτ' ἓνα σὰς παρᾶ!
Ἡ ἐτήσια συνδρομὴ διὰ τὴν Μιτυλήνην
25 γρόσα μοναχὰ ὁ κάθε σὰς θὰ δεινῃ,
καὶ διὰ τὰ περὶχωρα 30 μόνον
ταχυδρομείου ἔξοδα ποῦ θᾶνε γιὰ τὸν χρόνον.

Λοιπὸν ὁ κάθε ἔμπορος καὶ καταστηματάρχης
ὁ ἐπιστήμων δηλαδὴ, καὶ ἐργοστασιάρχης
μὴ λυπηθῶν τὸν «Μερικλῆ» νὰ τὸν ὑποστηρίξουν
κι' ὅτι εἶνε Ἕλληνας κι' αὐτοὶ διὰ νὰ ἀποδείξουν
Τὸ φύλλον μας λοιπὸν αὐτὸ πέντε λεπτὰ πωλεῖται
καὶ θὰ τὰ δίδῃ ὁ καθεὶς χωρὶς νὰ τὰ λυπητῆ.
Καὶ τὰ γραφεῖα βρίσκονται στοῦ Χατζῆ Γιάνν'
[τὴν βρούσι

ἐκ τῶν ὁποίων πρόκειται ὁ «Μερικλῆς» ν' ἀρχίσῃ.
Γράμματα καὶ ἐπιστολὰς ἐκεῖ θὰ ἀποστέλλετε
γιὰ νὰ δημοσιεύομεν ὅσάκις σεῖς τὸ θέλετε.
Ἐτοιμασθῆτε ὄλοι σὰς νὰ τὸν ὑποδεχθῆτε
κ' ἔχουμε τὴν πεποιθήσιν πὼς θὰ φαριστηθῆτε.

Διευθυντῆς Α. ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐν τῷ ἡμετέρῳ τυπογραφείῳ ἀναλαμβάνομεν
τὴν ἐκτέλεσιν πάσης τυπογραφικῆς ἐργασίας.